

національної безпеки; узагальнення судової практики з розгляду справ, пов'язаних із учиненням корупційних правопорушень; включення питань запобігання корупції до національної системи освіти із запровадженням спеціалізованої підготовки правоохоронців відповідного спрямування.

Зазначені заходи, за умови запровадження їх найближчим часом, можуть стати тією базою, яка сприятиме реальному подоланню корупції в Україні.

Список використаних джерел

1. Шабалин В. А. Политика и преступность / В. А. Шабалин // Государство и право. – 1994. – № 4. – С. 46.
2. Монтескье Ш. Избранные сочинения / Ш. Монтескье. – М., 1955. – С. 289.
3. Долженков О. Ф. Корупція як чинник організованої злочинності / О. Ф. Долженков // Корупція: регіональні та галузеві тенденції: зб. наук. ст. / за ред. М. П. Орзіха, В. М. Дрьоміна. – Одеса, 2003. – С. 102–107.

Колб Олександр Григорович, професор кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор;

Колб Іван Олександрович, заступник начальника відділу нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях та інших заходів примусового характеру прокуратури Київської області, кандидат юридичних наук

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СУБ'ЄКТІВ КОРУПЦІЙНИХ ДІЯНЬ

У підпункті «б» п. 1 ч. 1 Закону України «Про запобігання корупції» зазначено, що суб'єктами, на яких поширюється дія цього Закону, є народні депутати України та депутати органів місцевого самоврядування.

Результати вивчення наукової літератури та практики свідчать, що однією із суттєвих детермінант, що спричиняє вчинення корупційних правопорушень з боку народних депутатів України та депутатів інших рівнів, є брак запобіжних заходів правового характеру, які визначають правовий статус цих осіб, а також порядок формування органів законодавчої та представницької влади на місцях. Зокрема, відповідно до положень Закону України «Про вибори народних депутатів», жодних застережень щодо того, що в партійні списки (а згодом фракції, блоки, групи тощо) не можуть бути включені близькі родичі й інші особи, про які йдеться в ч. 1 ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» (близькі особи, члени сім'ї та ін.).

Унаслідок цього в законодавчому органі України, який формує правові, ідеологічні, політичні й інші засади діяльності нашого суспільства та державного життя, приймаючи закони та постанови, що мають виконувати всі суб'єкти правових відносин, працюють одночасно цілі сім'ї, родини, попри вимоги до представників влади (якими, відповідно до ст. 6 Конституції України, є й народні депутати). Згідно із Законом України «Про запобігання корупції», це недопустиме явище, свідчення як реального, так і потенційного конфлікту інтересів (ч. 1 ст. 1, ч. 1 ст. 3, ст. 22 цього Закону).

На перший погляд, ст. 27 зазначеного Закону щодо обмеження спільної роботи близьких осіб мала б розв'язати цю проблему, проте її зміст є надто загальним, тому не створює будь-яких правових перешкод у контексті досліджуваної проблематики, не стосується народних депутатів України в реальній площині правових відносин. Законодавець, використавши в ч. 1 цієї статті словосполучення «у прямому підпорядкуванні близьких їм осіб або бути прямо підпорядкованими у зв'язку з виконанням повноважень близьким їм особам», фактично знівлював положення підпункту «б» п. 1 ч. 1 Закону України «Про запобігання корупції» та створив цією правовою прогалиною потенційний конфлікт інтересів у діяльності народних депутатів. Грубе порушення ст. 21 та 24 Конституції України (принципу рівності громадян перед законом), з огляду на те, що це не суперечить

правовому статусу народного депутата України (ст. 76, 80 Конституції України), на практиці призводить до того, що останні створюють різні корупційні схеми правової діяльності (від створення умов для розкрадання Державного бюджету України до прийняття законів, що порушують права людини та громадянина).

Саме тому положення, визначені в ст. 1 Конституції України, про те, що Україна є демократичною, соціальною та правовою державою, видаються декларативними.

Для розв'язання зазначених проблем необхідно доповнити ст. 27 Закону України «Про запобігання корупції» частиною третьою такого змісту: «Не можуть бути народними депутатами України та депутатами інших рівнів одного й того самого скликання близькі особи та члени сім'ї, про яких ідеться в ст. 1 зазначеного Закону».

Колонюк Віктор Петрович, учений секретар – завідувач відділу Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України, кандидат юридичних наук, доцент;
Білявський Станіслав Георгійович, старший судовий експерт Київського науково-дослідного інституту судових експертиз Міністерства юстиції України

ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПАСПОРТИЗАЦІЇ НЕБЕЗПЕЧНИХ ТЕХНОГЕННИХ ОБ'ЄКТІВ НА МОРСЬКОМУ ШЕЛЬФІ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВОЇ ІНЖЕНЕРНО-ЕКОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ

Протягом останнього десятиліття у світі дедалі активніше використовують шельф-мілководну морську зону (глибини до 200 м) морів і океанів з метою видобування мінеральних та біологічних ресурсів розвитку туризму й рекреації, будівництва. Це стосується і шельфової зони Азово-Чорноморського регіону України. І що більші обсяги людської діяльності в межах шельфової зони, то вищі екологічні ризики виникають для її